हाकुलातमनामयम्। वैश्यं सुखं समागम्य शूद्रं कुलोपमेव च। जातमात्रः शिशुस्तावद्यावद्दृष्टौ समाः स्मृताः। भक्ष्याभक्ष्येषु नो दुष्येद्यावन्नैवोपनीयते। भरणं पोष्यवर्गस्य दृष्टादृष्टफलोदयम्। प्रत्यवायोऽस्य भरणे भर्त्तव्यस्तत् प्रयत्नतः। माता पिता गुरुः पत्नी त्वपत्यानि समाश्रिताः। अभ्यागतोऽतिथिश्चाग्निः पोष्यवर्गो अमी नव। स जीवति पुमान् योऽत्र बहुभिर्योपजीव्यते। जीवन्मृतोऽथ विज्ञेयः पुरुषः सोदरस्मरिः। दीनानाथविशिष्टेभ्यो दातव्यं भूतिमिच्छता। अदत्तदाना जायन्ते परभाग्योपजीविनः। विभागशीलसंयुक्तोदयावांश्च समारतः। देवतातिथिभक्तस्तु गृहस्थो धार्मिकः स्मृतः। शर्वरीमध्ययामौ द्वौ कृतशेषश्च यज्वयिः। तत्र स्वपंस्तदन्नं च ब्राह्मणो नावसीदति। नवैतानि गृहस्थेन कार्याण्यभ्यागते सदा। सुधामयानि यत् सौम्यं वाक्यमुत्तुर्मनोमयम्। अभ्युत्थानमभिगमनं तस्मै हृदयभाषणम्। उपासनमनुव्रज्या गृहस्योन्नतिहेतवे। तथैवहृदययुक्तानि कार्याण्येतानि वै नव। आसनं पादशौचञ्च यथाशक्त्यन्नं क्षितिः। शय्या दत्तं जलाभ्यङ्गदीपा गार्हस्थ्यसिद्धिदाः। तथा नव विकर्माणि त्याज्यानि गृहमेधिना। पैशुन्यं परदाराश्च द्रोहः क्रोधान्धताप्रियम्। द्वेषोदम्भाश्च माया च स्वर्गमार्गार्गलानि हि। नवावश्यककर्माणि कार्याणि प्रतिवासरम्। स्नानं सन्ध्या जपो होमः स्वाध्यायो देवतार्चनम्। वैश्वदेवस्तथातिथ्यं नवमं पितृतर्पणम्। नव गोप्यानि यान्यत्र सुमे! तानि निशामय। अन्नार्त्तं मैथुनं मन्त्रो गृहच्छिद्रञ्च पञ्चमम्। आयुर्धनापमानं स्त्री न प्रकाश्यानि सर्वथा। नवैतानि प्रकाश्यानि रजः पापमकृत्सितम्। प्रायोग्य ऋणशुद्धिश्च स्वान्वयः क्रयविक्रयौ। कन्यादानं गुणोत्कर्षो नान्यत् कोऽपि कुत्रचित्। पात्रमित्रविनीतेषु दीनानाथोपकारिषु। मातापितृगुरुष्वेतन्नवकं दत्तमक्षयम्। निष्फलं नवकं सृष्टं चाटचारणतस्करे। कुवैद्ये कितवे धूर्त्ते गृहे मन्त्रे च वन्दिनि। आपत्स्वपि न देयानि नव वस्तूनि सर्वदा। अन्यथे सति सर्वस्वं दाराश्च गरयागतः। न्यासाधी कुलटस्त्रिश्च निक्षेपं स्त्रीधनं सुतम्। यो ददाति स मूढात्मा प्रायश्चित्तैर्विशुद्ध्यति। एतन्नवानां नवकं ज्ञात्वा श्रियमवाप्नुयात्। अन्यच्च नवकं वक्ष्ये सर्वेषां स्वर्गमार्गदम्। सत्यं शौचमहिंसा च शान्तिर्दानं दया दमः। अस्तेयमिन्द्रियाक्रोधः सर्वेषां धर्मसाधनम्। अभ्यस्य नवतिश्चैनां स्वर्गमार्गप्रदीपिकाम्। सतामभिमतां पुण्यां गृहस्थो नावसीदति। जिह्वा भार्या सुतो भ्राता मित्रदासस्समाश्रिताः। यस्यैते विनयाढ्याश्च तस्य सर्वत्र गौरवम्। पापं दुर्जनसंसर्गः पत्या च विरहाटनम्। स्वप्नोऽन्यगेहवासश्च नारीणां दूषणानि षट्। समार्घं धान्यमुद्धृत्य महार्घं यः प्रयच्छति। स हि वार्द्धुषिको नाम तस्यान्नं नैव भक्षयेत्। अग्रे माहिषिकं दृष्ट्वा मध्ये तु दुष्टलोपतिम्। अन्ते वार्द्धुषिकश्चैव निराशाः पितरोगताः। महिषीत्युच्यते नारी या च स्याद्व्यभिचारिणी। तां परुष्टां कामयते यः स माहिषिकः स्मृतः। स्वदृष्टं यापरित्यज्य परदृष्टे दृषायते। दृषली सा हि विज्ञेया न शूद्रा दृषली भवेत्। यावदुष्णं भवत्यन्नं यावन्मौनेन भुज्यते। तावदश्नन्ति पितरो यावच्छ्रोत्रा हविर्गुणाः। विद्याविनयसम्पन्ने श्रोत्रिये गृहमागते। क्रीडन्त्योषधयः सर्वा यास्यामः परमाङ्गतिम्। भ्रष्टशौचव्रताचारे विप्रे वेदविवर्जिते। रोदित्यन्नं दीयमानं किं मया दुष्कृतं कृतम्। यस्य कोष्ठगतञ्चान्नं वेदाभ्यासेन जीर्यति। स तारयति दातारं दश पूर्वान् दशापरान्। न स्त्रीणां वपनं कार्यं न च नाः वनमुव्रजेत्। न च रात्रौ वसेद्गेहे न कुर्याद्वैदिकीं श्रुतिम्। सर्वान् केशान् समुद्धृत्य क्लेदयेदङ्गुलिद्वयम्। एवमेव तु नारीणां शिरसो मुण्डनं भवेत्। राजा वा राजपुत्रो वा ब्राह्मणो वा बहुश्रुतः। अकारयित्वा वपनं प्रायश्चित्तं तु निर्दिशेत्। केशानां रक्षणार्थाय द्विगुणं व्रतमाचरेत्। द्विगुणा दक्षिणा देया ब्राह्मणे वेदपारगे। यो गृहीत्वा वियाहाग्निं गृहस्थ इव मन्यते। अन्नं तस्य न भोक्तव्यं श्वपाको हि स स्मृतः। दाराग्निहोत्रदीक्षाञ्च कुरुते योऽग्रजे स्थिते। परीवेत्ता स विज्ञेयः परिवित्तिस्तु पूर्वजः। परिवेत्तिः परीवेत्ता या चैव परिविद्यते। सर्वे ते नरकं यान्ति दाक्याजकपञ्चमाः। क्लीबे देशान्तरस्थे च मूके प्रव्रजिते जडे। कुष्ठे चर्मे च पतिते न दोषः परिवेदने। वेदाक्षराणि यावन्ति नियुञ्जाटर्थकारणात्। तावतीर्वै भ्रूणहत्या वेदपिञ्जवलञ्जभेत्। वस्तु प्रव्रजितो भूत्वा सेवेत मैथुनं पुनः। षष्टि वर्षसहस्राणि विष्ठायां जायते कृमिः। शूद्रान्नं शूद्रसम्पर्कः शूद्रेण च सहासनम्। शूद्राद्वि-